

[Finansministeren]

er simpelt hen nøglen til løsningen af de økonomiske problemer; det tror jeg faktisk der er almindelig enighed om. Det er en forudsætning for løsningen af de økonomiske problemer, at vi holder igen i den offentlige sektor og sætter alle kræfter ind på den størst mulige fremgang i produktion og beskæftigelse i den private sektor.

I perioden fra midten af 1970erne til begyndelsen af 1980erne, hvor det gik galt for dansk økonomi, var det især investeringerne, det kneb med. Fra 1978 til 1982 faldt erhvervenes investeringer fra år til år. Investeringsudviklingen var også dårlig i flere andre lande, men faldet var særlig kraftigt i Danmark.

Hvad var så årsagen til det? Det var ikke, at afsætningsmulighederne var dårligere for danske virksomheder, men derimod, at virksomhedernes konkurrenceevne var for ringe. I den periode steg de danske lønninger hurtigere end konkurrenternes, og reallønnen steg hvert år væsentlig mere, end der var dækning for i produktionen. Virksomhedernes indtjening blev derfor stadig ringere. I begyndelsen af 1980erne var indtjeningsevnen i erhvervene næsten halveret i forhold til de bedste år i 1960erne. Da renteniveauet samtidig var presset op over 20 pct., kan det ikke undre, at investeringerne var i bund.

Det var på det tidspunkt, den danske krone blev devalueret flere gange. Nedskrivningen af kronen lettede situationen for mange konkurrenceudsatte virksomheder, og for første gang i flere år så man en begyndende stigning i erhvervenes indtjening. Men det lykkedes alligevel ikke at få gang i investeringerne. Og en vigtig årsag hertil var de fortsat høje lønstigninger og den meget høje rente. Begge dele stillede mange virksomheder, især nye og ekspanderende virksomheder, i en meget vanskelig situation.

Da firkloverregeringen trådte til, blev den økonomiske politik lagt om. Vi satsede fra starten på at afdæmpe løn- og prisstigningerne, standse væksten i den offentlige sektor og føre en fast kronekurspolitik. Som bekendt førte denne politik til et markant fald i renten. Oppositionen var dengang meget kritisk over for den økonomiske politik, og der var mange udtalelser om, hvor voldsomt arbejdsløsheden ville stige i de kommende år.

Det kom jo nu til at gå helt anderledes. Vi har i det sidste par år oplevet den første stigning i erhvervenes investeringer i 8 år, og

fremgangen i 1984 har været endog meget betydelig. Alene i industrien er investeringerne i løbet af 1984 vokset med ca. 30 pct. Det er faktisk uden sidestykke og viser, at virksomhederne fuldt ud har omsat det stigende overskud til investeringer i nye arbejdspladser. Produktion og beskæftigelse er også steget. Stigningen i beskæftigelsen i den private sektor er den største stigning i 15 år.

Det er hævdet, at den økonomiske fremgang ikke skyldes regeringens økonomiske politik, men derimod opgangen i den internationale økonomi. Det er selvfølgelig rigtigt, at de internationale konjunkturer har været bedre i det sidste par år, men det er en kendsgerning, som ingen kan komme uden om, at dansk økonomi har klaret sig bedre end de fleste andre landes økonomier. Den økonomiske vækst i Danmark er blandt de højeste, og som et af de få lande har Danmark nu faldende arbejdsløshed. I 1984 blev der skabt op imod 50.000 nye arbejdspladser og næsten alle i den private sektor.

Den økonomiske fremgang, vi har set i 1984, skal videreføres i de kommende år, og for at det kan lade sig gøre, er det helt afgørende, at stigningen i erhvervenes investeringer fortsætter. Under den stærke økonomiske opgang i begyndelsen og i midten af 1960erne blev ca. 15 pct. af landets samlede produktion anvendt til erhvervsinvesteringer.

I 1982 var denne andel faldet til 10 pct., et fald i investeringsandelen på næsten 5 procentenheder. Stigningen i erhvervsinvesteringerne i 1984, som var meget stærk, har øget investeringsandelen med 1 procentenhed. Skal vi op på investeringsniveauet for 1960erne – og det skal vi for at løse beskæftigelsesproblemet – er vi i 1984 kun kommet en femtedel af vejen, eller med andre ord: vi skal stort set gentage den stigning i investeringerne, vi har set i 1984, i hvert af årene i resten af dette årti.

Det bliver en kæmpeopgave, og den kan kun løses, hvis virksomhedernes overskud og indtjening fortsat vokser. Uden en forbedring af erhvervenes indtjening kan investeringerne ikke bringes op på det niveau, der genskaber den fulde beskæftigelse. Der er nok mange, der gerne vil lukke øjnene for denne kendsgerning, men gør man det, kan der ikke føres en realistisk økonomisk politik.

Det er svært at lave præcise statistiske opgørelser af virksomhedernes indtjeningsfor-